

dige parlamentariske Bemærkninger, at jeg tror, det er rigtigst, at vi venter med at se Udfaldet af det Valg, som lader vente saa meget længe paa sig — fordi man fra det Partis Side, som det ærede Medlem hører til, ikke tør udskrive Valget —, før vi giver os til at bedømme, hvorledes Stillingen bliver med Hensyn til Ledelsen af Landets politiske Arbejde, naar Vælgerne har talt. Men det, som det ærede Medlems Udtalelser til syvende og sidst mundede ud i, var dette, at det for os er et Magtspørgsmaal. Det klang igennem alle hans Udtalelser, og det var ganske interessant, at det ærede Medlem udtalte det for sit Vedkommende. Om de andre Kræfter, der vil gøre sig gældende indenfor Socialdemokratiet, mener det samme, det vil jo vise sig. Men at det ærede Medlem for sit Vedkommende benytter Lejligheden til at vise os dette, er interessant; thi hvorledes lød Talen, da den sidste Valglov blev vedtaget? Da lød den paa samme Maade: Der bliver ikke Valgalliance mere, naar nu denne Valglov er vedtaget. Jeg vil egentlig talt sige, sagde det ærede Medlem, den umuliggør helt Valgalliancer. Hvis ærede Medlemmer vil læse Forhandlingerne igennem, vil de se et saadant Udtryk brugt fra det ærede Medlems Side, men nu siger det ærede Medlem: Nu vil vi forbeholde os at se, hvorledes denne Valglov bliver, som der bliver Overenskomst om, og naar vi saa har set det, saa svæver vi ikke i Skyerne, men bedømmer, hvorledes vi kan faa den største Magt, og saa visker det ærede Medlem for sit Vedkommende alle disse Ord ud, som han har talt tidligere her under Valglovsbehandlingen, og sætter sig til at regne, regne sammen med andre, der er villige til at regne med, hvorledes man kan udnytte den nye Valglov. Og det er jo ikke noget nyt, for vi ved jo, at det ærede Medlem er en fanatisk og ivrig Tilhænger af Alliancen med de Radikale, og vi ved, at han sikkert vil holde paa den det længst mulige; det er der ikke nogen Tvivl om. Bliver der ikke nogen Alliance mellem Socialdemokratiet og de Radikale, saa er det ikke det ærede Medlems Skyld, det kan man være ganske overbevist om. Men jeg finder, det var ganske interessant, at det ærede Medlem gav os dette lille Kig ind i, hvorledes det i Virkeligheden ser ud hos ham med Hensyn til Bedømmelsen af disse Forhold.

I øvrigt skal jeg, ogsaa af Hensyn til Tiden, fatte mig ganske kort. Jeg skal kun sige, at det forekom mig, at trods de Bemærkninger, hvormed den ærede Ordfører Borgbjerg sluttede sin Tale — altsaa ikke

dette Mellemspil, han nu var inde paa, — talte Indenrigsministeren og Ordføreren i Virkeligheden hver i sin Gade. Ministeren talte uhyre dystert — den ærede Ordfører kom ved en Fortalelse, ganske pudsigt og træffende, til at sige Strejkevarsel — Ministeren talte om Varsel og Varsel og Varsel i en meget dyster Tone, som i Virkeligheden viste, at jeg havde Ret, naar jeg i mine indledende Bemærkninger sagde, at dér blev lagt en vis Ufrihed over Forhandlingerne i denne Sag. Tvang var dér i 1915 for Grundlovens Skyld, Tvang skal der være nu for Sønderjyllands Skyld over hele Valglovsforhandlingen. Men det er ikke heldigt, ikke naturligt, ikke til Gavn for det politiske Liv her i Landet, at man ikke engang kan naa til dette, at man overvejer frit, hvorledes saa vigtig en Sag som Valgloven skal ordnes. Alle disse dystre Bemærkninger gjorde ikke paa mig noget som helst Indtryk andet end det, at jeg opfattede dem som Taktik fra Indenrigsministerens Side. Thi Forholdet er ganske simpelt dette, at ligesom vi fra vor Side i Folketinget ønskede hele Sagen gjort til Genstand for nøje Overvejelse, ønsker vort Partis Medlemmer i Landstinget det ogsaa. En anden Situation kan ikke fremkomme, som jeg endogsaa synes Ministeren sluttede med at fremmane, idet han holdt Landstinget op for os og talte om en Trusel; vi kunde vente os med Hensyn til dette Omraade fra Landstingets Side. Jeg tror, at vi kan baade fra Ministerens Side og fra de enkelte Partiers Side mødes i, at denne Sag udvikler sig ganske naturligt, saaledes at vi paa ethvert Stadium kan faa den Forhandling, som den giver Anledning til. Ordføreren var i en anden Gade, sagde jeg, for Ordføreren talte om, at vi kunde lappe paa dette her. Han havde haft et fint Øre for, om der faldt en eller anden Udtalelse i Retning af at lappe paa dette. Selv de meget platoniske Ord af det ærede 6te Medlem for Maribo Amt (Asger Karstensen) med Hensyn til dette Spørgsmaal havde det ærede Medlem (Borgbjerg) opnoteret som noget, han endog glædede sig ved, og de egentlige Ændringer, vi har talt om i vor Betænkning, havde det ærede Medlem ogsaa faaet Øje for og mente, at nu kunde vi jo tage dem, og det havde der ogsaa været Anledning til, hvis det Spørgsmaal overhovedet havde været rejst i Udvalget, men det ved det ærede Medlem godt, at det ikke er. Det, der har foreligget i Udvalget, er dette System og den uhyre Udvikling af det slette System, som Ministeren dér har foreslaaet, og det helt nye System, som de